

жилъ го добре и му казалъ: Да помнишъ още веднъжъ, какъ се измѣня сѣдбата на хората!

Като разбралъ погрѣшката си, светията пакъ се обърналъ къмъ Господа, съ молба да върне каменаря въ първото му положение, а за себе си, да му даде възможность, по какъвто и да е начинъ, да изправи погрѣшката си. И този пжтъ Богъ послушалъ молбата на светията. Срещу каменаря, въ ролята на пръвъ везиръ, започнало голѣмо гонение: клевети, подозрения, хули, уволнения и т. н. Той изгубилъ общественото си положение, материалното си състояние и останалъ безъ кжща, безъ пари. Като се видѣлъ толкова изпадналъ, взелъ чука и отново се предалъ на каменарство. Като слизалъ светията въ града, каменарьтъ пакъ го посрѣщалъ, правилъ му услуги, като се извинявалъ, че като станалъ везиръ, не билъ внимателенъ къмъ него. Не зная, какъвъ дяволъ ме бѣше завладѣлъ, че не те приемахъ. Познавахъ те много добре, но се страхувахъ отъ хората, да не кажатъ за мене нѣщо лошо, че имамъ приятелство съ такъвъ беденъ човѣкъ. Светията се усмихналъ и казалъ: Нѣма нищо, нали се оправи работата? Следъ нѣколко години каменарьтъ казалъ на светията: Помоли се пакъ за мене, да ми дадатъ малко богатство, да разбогатѣя. — Не, втори пжтъ не искамъ да се моля за тебе; не искамъ повече да ме биятъ. По-добро положение отъ сегашното надали ще намѣришъ. И продължилъ каменарьтъ да дѣла камъни.

Казвамъ: всѣки самъ прави тѣзи камъни, и самъ трѣбва да ги дѣла. Тѣзи камъни сж необходимъ градивенъ материалъ, отъ който човѣкъ трѣбва да направи своята кжща. Тѣзи камъни не трѣбва да се продаватъ, но да се дѣлатъ, да се обработватъ. Какво представятъ камънитѣ? Тѣ сж ония груби мисли, чувства, постѣпки и чѣрти въ харак-